

12.

Til Rigsdagen!

I Anledning af det i den høie Rigsdag af Finanzministeren indbragte Forslag til Lov om Told- og Skibsafgifterne tillade vi undertegnede Rebslagere os at fremsætte følgende Bemærkninger:

I Forslaget er under Position 87 Tolden paa Seil- og Bindegarn af og over en Linies Tykkelse, Snore, al Slags Løvbævt o. s. v. foreslaaet forandret fra 1 Sk. = $2\frac{1}{12}$ Ore til $1\frac{1}{2}$ Ore, og under Position 107 er Ferntraadstøvbævt ifkun ansat til Told af 2 Ore pr. Pund, medens det nu fortoldes med 3 Sk. = $6\frac{3}{12}$ Ore. De nugjældende Toldsatser paa de nævnte Varer — hvis Fabrikation udgjør den langt overveiende Del af Rebslagerindustrien — ere saaledes meget betydelig nedsatte, og derhos har Lovforslaget ved ifkun at belægge Ferntraadstøvbævt med samme Told som Fern- og Staaltraad — hvormod det efter Loven af 4de Juli 1863 udgjør en særlig Position og fortoldes med 2 Sk. mere pr. Pund — i Virkeligheden ophævet enhver Bestyttelse paa denne Fabrikationsgren, da det til Forfærdigelsen af Fern- og Staaltraadstøvbævt fornødne Fern- og Staaltraad maa indforstrives fra Udlandet, efterlom det ikke er Gjenstand for Forfærdigelse her i Riget.

Paa den anden Side er den Fordel, som Lovforslagets Bestemmelser om Ophævelse af Tolden paa forskjellige Slags Naamateriale tilstgter for det indenlandske Haandværk, uden videre Betydning for Rebslagerindustriens Vedkommende.

Da Lovforslaget ikke indeholder nogen Bestemmelse om Ophævelse af Tolden paa det til Forfærdigelsen af Kokostøvbævt nødvendige Naamateriale, Kokosgarn, tillade vi os at henlede Opmærksomheden herpaa.

De saaledes foreslaaede Toldnedsættelser for Rebslagerarbejde kunne vi nu ikke andet end anse for høist betænkelige. Da Regjeringen i 1881 første Gang paataente Forandringer i Toldloven, tillode vi os i et til vedkommende Landsthingsudvalg stilet Andragende (Rigsdagstidende 1881—82, Anhang B., Bilag Nr. 25, jvf. 47) — til hvilket vi iøvrigt henvise — ligesom vi tillade os at henvise til vedlagte Kopi af et den 24de November 1887 til Finanzministeren indgivet Andragende — paa det Bestemteste at fra-raade Regjeringens Forslag under Henhyn til de trykkede Vilkaar, hvorunder vor Industri-gren allerede dengang virkede. Men efter den Tid er Forholdet derhos end yderligere forværret, idet vore Nabolande i de sidste Aar betydelig have forhøiet Indførselstolden paa Rebslagerarbejde, saaledes at vi nu fuldstændig ere udelukkede fra det udenlandske Marked. Og selv herhjemme maa vi stadig udholde en skarp Konkurrence fra udenlandske Fabrikanter, dels fordi Fragten paa Naamateriale, Hamp, paa Grund af dets store Rum-fylde er forholdsvis dyrere end paa færdigblevet Løvbævt, dels fordi Arbejdslønnen her i Riget er højere end i de konkurrerende Lande.

Hvor vanskelige Forholdene have været for os Rebslagere selv under vore nugjældende Toldsatser turde ogsaa tilstrækkelig fremgaa af, at i Løbet af de senere Aar har ikke faa af de større Firmaer maattet standse deres Virksomhed, ligesom Rebslagersevnedens Antal Aar for Aar er betydelig aftaget.

Naar det nu derhos tages i Betragtning, at Rebslagerindustrien dog endnu tæller omtrent 400 større og mindre Forretninger spredte over hele Landet samt bestjæftiger et stort Antal Arbejdere, og at dens Bevarelse overhovedet allerede paa Grund af Fabrika-ternes mangeartede og særlige Bessaffenhed, turde være af særdeles Betydning for Landet,